

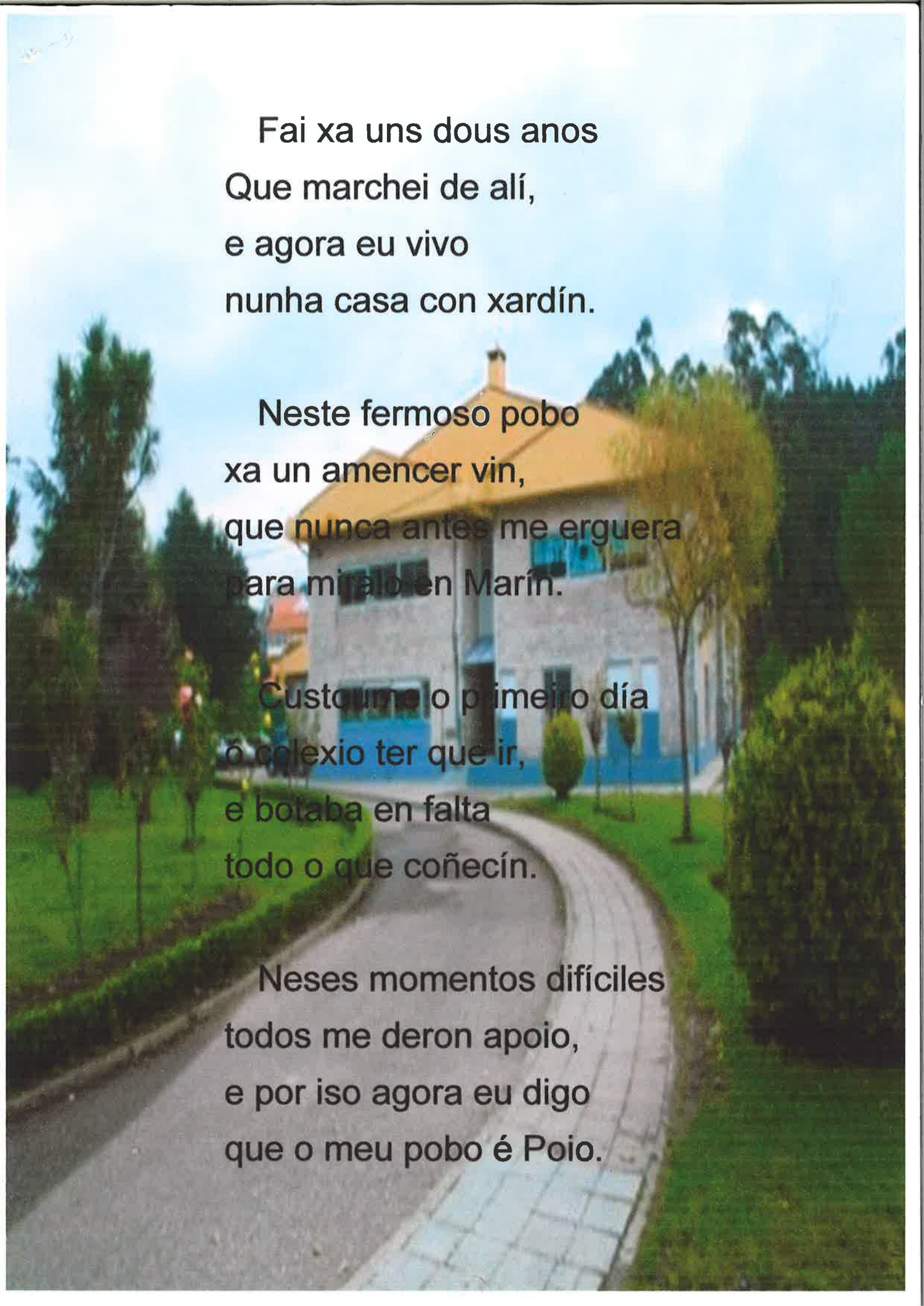
O meu pobo

De doce anos que teño
dez alí vivín,
nese pobo fermoso
que se chamaba Marín.

Os meus primeiros mestres
os meus primeiros colexios,
os meus primeiros amigos
e de ningún me queixo.

A paisaxe era fermosa
Na praia o atardecer,
é unha na marabillosa
que nunca te pensabas de ver.

Fai xa uns dous anos
Que marchei de alí,
e agora eu vivo
nunha casa con xardín.

Neste fermoso pobo
xa un amencer vin,
que nunca antes me erguera
para miralo en Marín.

Custo mo o primeiro día
ó colexio ter que ir,
e botaba en falta
todo o que coñecín.

Neses momentos difíciles
todos me deron apoio,
e por iso agora eu digo
que o meu pobo é Poio.